

CSORBA GYŐZŐ

Weöres Sándornak

70. születésnapjára

*Az esemény jön és elszűn
s az emlékek száz ideje van.
(Weöres Sándor: Rongyszőnyeg)*

*Az esemény ha nem változik emlékké meg sem esett
mennél könnyebben változik viszont azú annál értékesebb
az eseményt emlékre-hajló jó képessége már akár a
következő pillanatban rávési életünk falára
és úgy hogy onnét többé halálig letörölhetetlen
s fölidézve száz arc (idő) jön vissza szépen s egyre szebben —
E sóatlan gyalog-okoskodást
Sándor kérlek hogy megbocsásd:
azért volt szükség rá hogy érthető
legyen és megítélhető
ha azt mondom hogy első kézfogásunk
óta emlék lett bennem minden találkozásunk
Így mostanában vissza-visszatérve
a közös több mint negyven évbe
emlékek rengetegében
bolyongok alva ébren
s ledőlök egy-egy terebélyes
emlék-fa tövéhez
s ismétlek számolatlan
mennységben meg változatban
és mint a gazdag
kit vagyona hatalma mozgat
dúskálók boldogan
tőled kapott dús kincseimben...*

Köszönöm Sándor és éltesse Isten!

Valakire

*Majd a talaj fölé emelkedik
és gyalogol de semmit sem halad
s Kóműves Kelemenként reggelig
mindig ledőlve látja a falat
fogaskerék-mozdulataiba
nem kapaszkodik illendő kerék
buzgalmairól azt kell látnia
hogy színjátzó természetlen herék
vagy azt kellene látnia de cső-
látása miatt nincs hozzá szeme
ég áldja hát lubickoljon dicső
gyanútlanságban (ámen!) szelleme*

A nap vége

*Üres nap szép nap csak az asztronómia
az örök asztronómia örök
rendje s a meteorológia
szeszélyei se kevesebb se több*

*Szép nap szép mely magáról semmiféle
cécós örömet tompa bánatot
emlékbe nem hagy visszavágygni érte
vörös hajnalt holtárga csillagot*

*Üres nap — szokvány-dolgokkal tele:
a kisednek ilyenkor jó foga
az első fehér hajszál ideje
ráncot mélyít a költő homloka*

*Üres nap szép nap vége lett de nagy kár
Kinyúlnak az aggódás csápjai:
a holnap esti újabb számadásnál
majd lesz-e ennyit és így áldani?*

Bátyám ravatalánál

*Ő csak feküdt ott fölpattanva szája
s mondta a pap kezében bibliája
A halottasház ajtaja az egyik
rosszul betámasztván zörögve megnyílt
Volt aki ingujjban jött más megint ki
feketében nyakkendővel vonult ki
A gyászhuszárok szinte félcivilben:
kék-szürke nadrágban s kék-szürke ingben
S a kondoleálók sorjában egyre
hol csak kezet szorítva hol ölelve
A fejnél két vas kandeláber ormán
spirituszláng égett izgága-formán
S ő csak feküdt horgassá vált az orra
s nyakát mintha kissé behúzta volna
szokatlanul hiszen tartása állva
s jártában is olyan volt mint a szálfa
Ki bagatellizálta a világot
most íme ő is bagatellizált volt
kit nem soká a föld alá bedugnak
étkévé sok jóétvágyú kukacnak
de így is most is még csodák csodája...
Feküdt feküdt csak fölpattanva szája*

*S nem szenvedés ez — Isten látja lelkem —
félíg sajnáltam félíg irigyeltem*

SERFŐZŐ SIMON

Hiába a tilalom

*A sorsuk ingavonatain
el-szétszéledtek,
az idegenbe,
idegenségbe vetettek,
eltűntek hiányától*